

[Karlsson.]

gennemgaaende et dystert Billede, som Repræsentanter for disse giver af Boligsituationen for Ungdommen. Hvem er det, Ministeren antyder er uansvarlige Personer? Er det Embedsmændene i Statistisk Departement, Lederne af Lærestalterne eller f. Eks. Direktøren for Helsingør Skibsværft? Jeg tror, det vilde være paa sin Plads, om Ministeren nærmere begrundede sine nedsettende Udtalelser om Folk, som ikke er af samme Opfattelse som han selv.

Ungdomskommissionen bygger sit Forslag paa et meget omfattende Materiale. Forslaget gaar ud paa, at Kommunerne skal foretage en Undersøgelse af Behovet for Værelser, hvorefter hver enkelt Kommune med Undtagelse af Hovedstadsområdet selv kan afgøre, om den vil skride til at udføre Udlejningspligt. Det er det mindste, som maa gøres, saafremt man skal faa en Løsning paa Bolignøden, en Løsning, som den højtærede Minister hidtil intet effektivt har villet gøre for at finde frem til.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte imidlertid ogsaa, at han ikke bebrejdede Ungdomskommissionen, at den ikke havde tilstrækkeligt Materiale, men at den ikke havde Materialet for Haanden. Der er noget af en Sandhed i dette, men her falder Ansvaret tilbage paa Ministeren selv, som Gang paa Gang bl. a. af mit Parti er blevet opfordret saa kraftigt, som tænkes kan, til at skaffe det Materiale for Haanden, som Ministeren selv efterlyste, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke mener, at det Materiale, som Ungdomskommissionen i sit Forslag viser kan findes frem, er det samme Materiale, som Ministeren selv henviser til, selv efterlyser, nemlig en Opgørelse af Behovet.

Den højtærede Minister har hidtil ikke villet skaffe dette Materiale og vil heller ikke gøre det gennem Ungdomskommissionens Forslag, fordi det ikke passer i den højtærede Ministers Kram. Jeg tror, at Ungdommen i Danmark er klar over, at saa lang Tid vi har den nuværende Indenrigsminister, vil han varetage ikke Smaaafviks Interesser, men alene Interesser, som passer til Folk med 10—12 Værelser Lejligheder. Deres fredfyldte og mere eller mindre luksuriøse Tilværelse vil Ministeren helst ikke bringe Forstyrrelse i, saa er det jo ligegyldigt, hvor mange Ulykker det medfører for de Tusinder og atter Tusinder, som faar ødelagt det grundlæggende, som de mindst burde have Ret til her i Livet, et normalt Familieliv.

Jeg tror nok, at Professor Hal Koch, som er Formand for Ungdomskommissionen,

er Mand for selv at svare paa de Angreb, som Ministeren fremførte mod ham, selv om han ikke er i Stand til at forsvare sig fra samme Talerstol. Men Hal Koch har vel mere end de fleste andre sat hele sin Energi og Interesse og sin varme Medfølelse ind paa at raade Bod paa de Uretfærdigheder, som hver eneste Dag overgaar utallige Mennesker i Danmark paa Boligsørgsmaalets Omraade. Han har ved utallige Foredrag rundt omkring i Landet og ikke mindst ved sin Radiotale om Boligsørgsmaalet, som Ministeren selv nævnte, faaet adskillige Menneskers Øjne op for, hvor alvorlig og nedbrydende den nuværende Tilstand er, og naturligvis maa en Minister krympe sig i sit Ansvar, naar han bliver angrebet for ikke at løse de Opgaver, der er paalagt ham.

Behandlingen af Boligsørgsmaalet her understreger, at Sandheden om Regeringen er den, at den ikke ønsker og ikke vil medvirke til en retfærdig Løsning paa Bolignøden, at Mangelen paa Boliger skal bevares som et Led i hele Regeringens kyniske Nedsænkningspolitik. Man forhindrer unge Mennesker i at gifte sig, og bagefter belægger man dem med Skatter! Det er en indenrigsministeriel og finansministeriel Sammensværgelse. En eneste Ting vil jeg i øvrigt give den højtærede Minister Ret i, og det er, at en teologisk Professor ikke er Pave og som Følge deraf heller ikke ufejlbarlig. Det er saa sandt, som det er sagt, og saa kan det jo tilføjes, at man kan drage den samme Slutning om baade Degne og Indenrigsministre.

Indenrigsministeren (Kjøer): De Forhandlinger, der er ført i Dag — maaske lige bortset fra det sidste Indlæg, som jeg skal sige et Par Ord om til Slut —, har i alt væsentligt fulgt de Baner, som Forhandlingerne fulgte ved Lovforslagets første Behandling, og det vilde næppe være rimeligt, om jeg paa det nuværende sene Tidspunkt kom ind paa alle disse Spørgsmaal, som udførligt blev behandlet forleden. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger og da først sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen. Han var inde paa at omtale Priskontrollen med Privatbyggeriet, og naar han ønskede en saadan Ordning gennemført, er det naturligvis ud fra Frygten for, at der vil blive opkrævet Misforholdsleje i det nye private Byggeri. Som jeg allerede oplyste ved Sagens første Behandling, har man i Indenrigsministeriet været opmærksom paa, at der her var et Forhold, som man ikke kunde lade ude af Betragtning, og vi har derfor ogsaa inden for Ministeriet iværksat en Undersøgelse. Denne Un-